

tékkötelezettséget, s ez a kötelezettség nem terjeszthető ki az ügyleten kívül álló harmadik személyre, a bélyeg és illeték-szabályok 97. §-ában nincs olyan rendelkezés, hogy a külföldön kiállított okiratok után készpénzben fizetendő illetékért az ügyleten kívül álló fél, ha az okirat kezei között volt, kezességgel tartozik, a 123. §. szerint pedig a bejelentésnek c) pontja szerződő felek, esetleg a megbízás nélküli ügyvivő vannak kötelezve és ez a kötelezettség másokra nem terjeszthető ki.

Váltófedezet adása mellett is kölcsönszerződés az az okirat, melyben a kölcsön leszámolása és kézhez vétele igazolva van. (Közigazgatási Biróság 13.791/1928. sz.) Az illetékkiszabás alapján szolgáló okiratban foglaltak szerint a felek megállapodása arra irányult, hogy az okiratot adósokként aláírt dr. Gy. Ferenc és társai az általuk egész összegében felvettnek jelzett 1410 dollár kölcsönnek és kikötött kamatainak 1927. évi január hó 7. napján való megfizetésére kötelezték magukat. Erre a kölcsönvett összegre az okiraton kívül még váltófedezetet is szolgáltatottak. Az ily módon létrejött jogügylet az egyszerű kölcsönügylet ismérveit tartalmazza s az arról készült okirat egyszerű kölcsönszerződés. Ezen nem változtat s nem ruhazza fel az okiratot váltóhitel biztosítéki okirat jellegével az a körülmény, hogy az adósok a követelésre még váltófedezetet is adtak. Váltóhitelbiztosítéki okiratról csak annál a jogügyletnél lehet szó, ahol a nyújtott hitel keretében felhasználható összeg nem mint okirat felvétele alkalmával leszámolt és kézhez vett kölcsöntőke szerepel, hanem az a benyújtandó váltók alapján egészben vagy részben nyer folyósítást a hitelnyújtó pénzintézet, illetve külföldi hitelező részéről a benyújtandó váltó, vagy váltók időpontjában. Minthogy a bélyeghiányosnak talált okiratban a kölcsön leszámolása, kézhezvétele, a visszafizetés időpontja határozott megállapítást nyert, minthogy az okirat ily módon köztörvényi uton érvényesíthető kötelezvénynek minősül, minthogy mint ilyen nem vonható a 902/1925. pénzügyminiszteri rendeletben előírt kedvezményes elbánás alá, ezek alapján a panasznak helyet adni nem lehetett.

Üzletátruházás esetén az új tulajdonos a köztartozásokért a törvéynél fogva felelős. (Közigazgatási Biróság 22353/1926. sz.) N. N. cégnek a cégjegyzékben történt bejegyzése a Központi Értesítőben az 1923. évi november hó 22. napján tettett közzé, amelynek alapján az 1920. évi XXIV. t.-c. 13. §-ának 2. pontja alapján az alapul vett becsérték után III. fokozat alá eső illetéket vetettek ki. Jogorvoslattal már nem maga az eredeti cég, de ennek jogutódja él, vitatva, hogy az eredeti cég ellen már nem is lehet fizetési meghagyást kibocsátani, mert az már 1925. évi július hó 11-én, tehát az

elsőfoku kivetést megelőzőleg megszűnt, egyébként pedig maga az a tény, hogy az eredeti cég a Központi Értesítőben közzététetett, kizár minden mulasztást, mert a hatóságnak alkalma volt a cég megalakulásáról tudomást szerezni. Mint-hogy azonban a jogutód az iparüzletet ugyanazon helyen folytatja, hol a jogelőd, a cég elnevezésében és a tulajdonosok személyében beállott változás pedig a kivetett illetékért való felelősséget még nem szünteti, mert az 1923. évi VII. t.-c. 80. §-a szerint a kereskedelmi üzletnek átruházása esetén az új tulajdonos az átruházott üzletekből eredő köztartozásaiért a törvénynél fogva felelős, ugyanezért a panaszt, mint alaptalant el kellett utasítani.

Azt a kereskedelmi levelet illeti meg a feltételes mentesség, amely az ügylet tárgyainak és feltételeinek írásban való megrögzítését tartalmazza. (Közigazgatási Biróság 602/1928. sz.) Nem lehetett a panasznak helyet adni, mert a kiszabás alapjául szolgált, megleletezett iratok kizárólag feltételesen illetékmentes kereskedelmi leveleknek azért nem tekinthetők, mert a megleletezett iratok szövegéből, de a panaszban előadottakból is nyilvánvaló, hogy azok nem magáról ügyletkötésről, tehát az ügylet tárgyainak és feltételeinek írásban való megrögzítéséről, hanem az ügylet megkötése után az ügylet teljesítése érdekében abból a célból állítatik ki, hogy a panaszos vagy az ügyletből eredő tartozásait kiegyenlítse, vagy az ügyletből eredő követeléseit felszámítás útján érvényesítse és követeléseinek kiegyenlítését kérje.

A bérleti szerződésben kikötött építési hozzájárulás ugy a szerződési illeték, mint a házadó alapjának megállapításánál számításba veendő. (Közigazgatási Biróság 3617/1928. sz.) Nem lehetett a panasznak helyt adni, mert a bérleti szerződés 4. pontjában az évi bérösszegezen felül egyszersmindenkorra kikötött építési hozzájárulást a panaszos a bérleti jogviszonyból kifolyólag fizette a bérbeadónak, ezért azt az ill. dijj. 20. tételének „Bérleti szerződések“ című bekezdéséhez fűzött 1. jegyzet értelmében a szerződés után fizetendő illeték alapjához jogosan és helyesen számították hozzá, továbbá mert ez az összeg a házadó törvényeket tartalmazó 200/P. M. számú hivatalos összeállítás 8. §. (5) bekezdéséhez fűzött végrehajtási utasítás (1) bekezdésének 3. pontja értelmében is a házadó alapját képező nyers bérjövedelemhez számítandó és nem esik egy tekintet alá — miként a panaszos állítja — a közüzemi pótlékkal, házmesterpénzzel és szemétkihordási díjjal, mert ezek az említett hivatalos összeállítás 8. §. (7) bekezdésének 1. pontja, illetve az ehhez fűzött végrehajtási utasítás (4) bekezdése értelmében nem számítandók a bérjövedelemhez.